

MEKLĒ KUNGU UN DZĪVO! (AMOSS)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Am. 5:1-15, Ebr. 5:14, Jes. 5:20, Am. 7:10-17, 9:11-15, Ap. d. 15:13-18.

ATMIŅAS PANTS:

„Meklējiet labo un ne ļauno, lai jūs varētu dzīvot, tad Dievs Tas Kungs Ce-
baots būs pie jums, kā jūs to arvien daudzināt.” (Am. 5:14)

GALVENĀ DOMA:

Amoss mums atgādina, ka dzīvot ir iespējams tikai tad, ja meklējam Kungu.

„Ja Israēls būtu bijis uzticīgs Dievam, Kungs būtu varējis īstenot Savu plānu, to pagodinot un paaugstinot. Ja Israēls būtu staigājis paklausības ceļos, Dievs tos paceltu augstu ‘pār visām tautām, ko Viņš ir radījis, (..) cieņā, godā un slavā’. ‘Visas zemes tautas,’ sacīja Mozus, redzētu, ka tie ir nosaukti ‘pēc tā Kunga vārda’ un būtos no tiem. ‘Kad tās [citas tautas] dzirdēs visus šos likumus, [tās] teiks: ‘Tiešām, gudri un izpratīgi ļaudis ir šī lielā tauta!’ (5. Moz. 26:19; 28:10; 4:6) Bet viņu neuzticības dēļ Dievs savu nodomu varēja īstenot, tikai pieļaujot pastāvīgas neveiksmes un pazemojumus.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 28. lpp.)

Šajā nedēļā, turpinot Amosa grāmatas izpēti, mēs redzēsīm vēl vairāk veidus, kā Kungs lūdzās Savu tautu atstāt grēkus un atgriezties pie Viņa, pie vienīgā patiesā dzīvības avota. Beigās mums visiēm ir tikai viena no divām izvēlēm: dzīvība vai nāve. Vidusceļa nav. Amoss parāda mums mazliet vairāk to, cik pilnīga ir atšķirība starp šīm izvēlēm.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 4. maijā.

IENĪSTI ĻAUNO, MĪLI LABO

Stāvoklis Israēlā bija kļuvis ļoti slikts. Valdija korupcija, apspiestība, grēks. Bija sasniegts punkts, kur uz spēles bija likta visas nācijas izdzīvošana. Šī iemesla dēļ Amoss sacerēja raudu dziesmu, lai apraudātu gaidāmo Israēla nāvi (Am. 5:1-15). Praviētiskajās grāmatās bieži vien nav atšķirības starp pravieša vārdu un Kunga vārdu. Tādējādi Amosa žēlabas ir arī Kunga vaimanas par Israēlu.

Raudu dziesmas nolūks (Am. 5:1-15) bija šokējoši ļaudīm atklāt realitāti. Turpretī, ja viņi atmetu ļauno un atgrieztos pie Dieva, viņi dzīvotu. Kunga raksturs ir tāds, ka Viņš sagaida pakļaušanos dievišķajai gribai.

Izlasi Am. 5:14, 15. Kā cilvēks mācās ienīst ļauno un mīlēt labo? Skat. arī Ebr. 5:14, Rom. 12:9, Sal.pam. 8:36. _____

Amoss aicina ļaudis ne tikai pārstāt meklēt ļauno, bet arī ienīst ļauno un mīlēt labo. Pavēles šajā nodaļā ir progresējošas. Darbības vārds „mīlēt” (ebr. val. „ahav”) un „ienīst („šane”)” Bibēlē bieži attiecas uz lēmumiem un darbībām, nevis tikai uz jūtām un attieksmi. Citiem vārdiem sakot, izmaiņas cilvēku attieksmē vadīs pie izmaiņām viņu rīcībā.

Kāds brīdinājums šajā kontekstā atrodams Jes. 5:20? _____

„Visiem, kas tajā ļaunajā dienā gribēs bezbailīgi kalpot Kungam, vadoties no sirdsapziņas, būs vajadzīga drosmē, spēks un Dieva un Viņa Vārda pazīšana, jo Kungam uzticīgie ļaudis tiks vajāti, viņu motīvi apšaubīti, viņu labākie centieni iztulkoti nepareizi un tie paši uzskatīti kā ļaundari. Sātans strādās ar visu savu pievilšanas spēku, iespaidojot sirdi un aptumšojot prātu, lai ļaunais liktos labs un labais ļauns.” (E. Vaits „Apustuļu darbi”, 431. lpp.)

Kā mēs varam iemācīties mīlēt Dievu un ienīst ļauno, ja varam tikt piekrāpti, uzskatot ļauno par labu un labo par ļaunu? Kas ir mūsu vienīgā aizsardzība pret šo krāpšanu? _____

RELIGIJA KĀ PARASTI

Izlasi Am. 5:23, 24; Hoz. 6:6; Mat. 9:13; Ps. 51:17! Kas šajos pantos ir pateikts? Vēl svarīgāk, kā šeit izteikto principu var tiešā veidā attiecināt uz mūsu pašu kā septītās dienas adventistu garīgo dzīvi? Tas ir, kā mēs varam būt vainīgi, darot tieši to, par ko šeit ir izteikts brīdinājums? (Atceries – šajā jomā ir ļoti viegli būt piekrāptam!) _____

Amoss pievēršas netaisnībai, cietsirdībai un necilvēciskumam vairāk nekā citi Bībeles grāmatu autori. Viņš atklāj arī dievišķo skatījumu uz šādu rīcību. Amoss sludināja, ka Dievs nicina cilvēku formālisma tukšos rituālus, un Viņš aicina viņus reformēties. Kungu neiepriecināja ārējas, tukšas pielūgsmes formas, ko veica tie, kas vienlaikus personīga labuma dēļ apspieda citus. Šo cilvēku dzīve atklāja, ka viņi nebija pareizi sapratuši, ko nozīmē būt Jehovas sekotājam. Viņi arī bija galīgi nepareizi sapratuši Viņa likuma dziļāko nozīmi.

Dievs patiešām atmata viņu reliģiskos rituālus, tāpēc ka tie nenāca no ticības dzīves. Vissvarīgākie vārdi Amosa 5:14, 15 ir pavēle meklēt Kungu un dzīvot. Kunga meklēšana ir pretstatīta svētceļojumu rīkošanai uz slaveniem reliģiskajiem centriem Bētelē, Gilgalā un Bēršebā (Am. 5:5), trīs pilsētām ar svētnīcām, kas bija lemtas iznīcībai.

Tas, ko Dievs patiešām vēlējās, bija tiesa un taisnība valstī. Pavēle „meklē Kungu” ir tas pats, kas „meklē labo”. Kungs aicina atlikumu distancēties no jaunas rīcības un reliģiska formālisma un tā vietā ļaut tiesai plūst kā upei un taisnībai kā nekad neklūdīgai straumei. Kamēr tiesas interesēs ir iedibināt to, kas ir taisns Dieva priekšā, taisnība ir īpašība, kas dzīvē atklājas attiecībās ar Dievu un citiem kopienas locekļiem. Šeit aintie cilvēki ir reliģiski ļaudis, kuru reliģija nav nekas vairāk kā formas un rituāli bez sirds izmaiņas, ko pavada patiesa ticība. (Skat. 5. Moz. 10:16)

Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem.

AICINĀTS BŪT PAR PRAVIETI

Amosa mājas bija Tekojā, Jūdejā, bet Dievs sūtīja viņu pravietot Israēlā. Viņš bija nogājis uz ziemeļu valsti un sludināja ar tādu spēku, ka zeme vairs nevarēja „paciest viņa vārdus” (Am. 7:10). Pavisam noteikti izraēlieši raudzījās uz Amosu ar aizdomām un atmeta viņu kā Dieva vēstnesi. Neskatoties uz to, viņš uzticīgi pildīja savu pravieša misiju.

Izlasi Am. 7:10-17! Kāds paraugs šeit ir redzams? Kādi vēl citi piemēri ir atrodami Bībelē, kur notiek tas pats? Ko mums vajadzētu mācīties no visiem šiem piemēriem?

Starp tiem, kam nepatika Amosa sludināšana, bija Amacija, Bēteles priesteris, kas apvainoja Amosu savvērestībā pret Israēla ķēniņu. Bētelē bija viena no divām ķēniņa svētnīcām, tā bija atkritušās pielūgsmes centrs. Amoss publiski pareģoja, ka Israēla ķēniņš mirs no zobena un tauta tiks aizvesta gūstā, ja Israēls nenožēlos. Amacija pavēlēja Amosam doties atpakaļ uz Jūdeju, kur viņa vēsts pret Israēlu būtu populārāka.

Savā atbildē priesterim Amoss apstiprina, ka viņa pravietiskais aicinājums nāk no Dieva. Viņš paziņoja, ka nav profesionāls pravietis, ko varētu noligt kalpošanai. Amoss distancējās no profesionāliem praviešiem, kas pravietoja, lai gūtu peļņu.

Patiesības sludināšana nekādā gadījumā negarantē pieņemšanu, jo patiesība var reizēm būt neērta un, ja tā traucē tos, kas atrodas pie varas, tā var izsaukt spēcīgu pretestību. Dieva aicinājums piespieda Amosu sludināt tik atklāti un tik drosmīgi pret ziemeļu valsts ķēniņu un dižciltīgo grēkiem, ka viņš tika apsūdzēts nodevībā.

Kāda ir mūsu attieksme, kad mums saka, ka mūsu rīcība un/vai dzīvesveids ir grēcīgs un atnesīs mums sodu? Ko mūsu atbilde liecina par mums un varbūt arī par vajadzību izmainīt sirdi un attieksmi? _____

VISĻAUNĀKAIS BADS

„Redzi, nāks dienas, saka Tas Kungs, visvarenais Dievs, Es sūtīšu zemē badu, ne maizes badu, nedz arī slāpes pēc ūdens, bet slāpes uzklausīt Tā Kunga vārdus. Lai viņi skraidītu grīlodamies no vienas jūras līdz otrai, no ziemeļiem pret austrumiem un meklētu pēc Tā Kunga vārda – un tomēr to neatrastu.” (Am. 8:11, 12) Kā jāsaprot šo pantu nozīme? _____

Amosa 8. nodaļā pravietis apraksta Dieva tiesas postošās sekas nenožēlojošā Israēla zemē. Dievs sodīs ļaudis par viņu grēkiem, sūtot zemē badu. Bet 11. un 12. pantā pravietis runā par izsalkumu un slāpēm pēc Dieva Vārda. Traģēdija, kas būs lielāka par visām citām, ir bads pēc Dieva Vārda, jo Dievs klusēs. Neviens bads nav ļaunāks par šo.

Bieži vien, kad Israēla tauta piedzīvoja lielas grūtības, viņi atgriezās pie Kunga pravietiskā vārda dēļ, cerot uz vadību. Bet šajā laikā Dieva reakcija būs klusums. Daļa no Dieva tiesas pret Viņa ļaudīm būs tāda, ka Kungs atņems Savu Vārdu, ko nesa pravieši.

Ja Dieva ļaudis turpinās būt nepaklausīgi, pravietis saka, ka pienāks laiks, kad viņi gribēs dzirdēt vēsti, bet būs par vēlu griezties pie Dieva Vārda, cerot izbēgt no sprieduma. Tādas ir sekas Israēla pastāvīgam noraidījumam uzklausīt ar Amosa starpniecību pasludināto Dieva vēsti. Līdzīgi Saulam pirms pēdējās kaujas (1. Sam. 28:6), ļaudis kādu dienu sapratīs, cik ļoti viņiem ir vajadzīgs Dieva Vārds.

Visi ļaudis izmisīgi meklēs Dieva Vārdu – to pašu vārdu, ko viņi izvēlējās ignorēt pravieša laikā. Īpaši skarti būs jaunieši. Iepriekšējās paaudzes ir dzirdējušas Dieva Vārdu un to atmetušas, bet jaunajiem ļaudīm nekad nebūs bijusi iespēja dzirdēt pravieša sludināšanu.

Ko šie panti māca par šausmīgajām sekām, ko rada Dieva klusēšana? 1. Sam. 14:37, Ps. 74:9, Sal. pam. 1:28, Raudu dz. 2:9, Hoz. 5:6, Mih. 3:5-7. _____

Kādos veidos ir iespējams apklusināt Dieva balsi savā dzīvē? Lai arī cik drausmīga ir šī doma, pārdomā, kāda tam ir ietekme. Kā mēs varam būt līdz galam droši, ka ar mums tas nekad nenotiks? _____

JŪDEJAS DRUPAS ATJAUNOTAS

Pravietis pāriet no drūmās ļaužu grēcīguma ainās un tai sekojošās tiesas pie godības pilnajiem nākotnes atjaunošanas apsolījumiem (Am. 9:11-15). Kunga diena, kas iepriekš bija aprakstīta kā sodību diena (Am. 5:18), tagad ir glābšanas diena, jo Dieva pēdējais vārds Savai tautai ir nevis sods, bet glābšana. Tomēr glābšana nāk pēc soda, nevis tā vietā.

Neskatoties uz visu drūmo nolemtību, Amos noslēdz savu grāmatu ar cerības vēsti. Savas gūstniecības priekšvakarā Dāvida dinastija bija tik zemu kritusi, ka to vairs nevarēja saukt par namu, bet gan par būdu. Taču Dāvida valsts tiks atjaunota un apvienota zem viena valdnieka. Citas tautas aiz Israēla robežām piesauks Dieva vārdu un baudīs Viņa svētības kopā ar Israēlu. Grāmata noslēdzas ar šādu priecīgu un cerības pilnu noskaņu.

Bībeles pravieši nemācīja, ka Dieva sods nāks soda pēc. Gandrīz aiz visiem brīdinājumiem sekoja aicinājums atgriezties. Lai gan izsūtījuma draudi bija ne-novēršami, Kungs iedrošināja atlikumu, dodot zemes atjaunošanas apsolījumu. Atlikums baudīs derības atjaunošanu. Tie, kas piedzīvojuši sodu, redzēs Dievu glābjam un atjaunojam.

Kāds ir galīgais Amosa atjaunošanas apsolījumu piepildījums? Skat. Lūk. 1:32, 33; Ap. d. 15:13-18.

Daudzi ebreju skolotāji uzskatīja Am. 9:11 par mesiānisku apsolījumu, kas dots Ābrahāmam, atkārtoti apstiprināts Dāvidam un izteikts viscaur Vecajā Derībā. Jaunais ķēniņš no Dāvida cilts valdīs pār daudzām tautām, piepildot Ābrāmam doto Dieva apsolījumu (1. Moz. 12:1-3). Mesija valdīs pat pār tādiem ienaidniekiem kā edomieši. Atjaunotās Dieva tautas drupas nekad vairs netiks iznīcinātas.

Pateicoties Jēzus Kristus, Dāvida varenā Dēla, nākšanai, Dievs apstiprināja Savu žēlastības apsolījumu. Jēkabs citē šo pantu no Amosa grāmatas, lai parādītu, ka glābšanas durvis ir atvērtas arī pagāniem, lai baudītu pilnas derības privilēģijas, kas uzticētas draudzei. Dievs Savas glābjošās svētības jūdiem un pagāniem pasniegs apsolītajā Mesijā, kas ir gan Ābrāma, gan Dāvida atvase.

Galīgais šo apsolījumu piepildījums ikvienam, kas tos pieņem, jūdam vai pagānam, būs redzams tikai tad, kad Jēzus nāks otrreiz. Kā mēs varam uzturēt šo cerību un apsolījumu dzīvu, lai dzīves spriedzes vidū tie nepazustu no mūsu redzesloka?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Mūsu stāvoklis Dieva priekšā nav atkarīgs no saņemtās gaismas daudzuma, bet no tā, kā mēs izlietojam jau saņemto. Tādā veidā pat pagāni, kas izvēlas pareizo, cik tālu tie to spēj izšķirt, ir labvēlīgākā stāvoklī nekā tie, kam bijusi liela gaisma un kas apliecina, ka kalpo Dievam, bet neievēro šo gaismu, un kam ikdienas dzīve ir pretrunā ar ticības apliecību.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 239. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz svētdienas jautājumu par mācīšanos. Ienīst ļauno un milēt labo, kā arī par briesmām saukt ļauno par labu un labo par ļaunu. Kāpēc šīs briesmas ir īpaši dominējošas tad, kad kultūra un sabiedrība sāk mainīt savas vērtības, pieņemot noteiktu uzvedību, dzīvesveidu un attieksmi, kas skaidri nosodīta Bībelē? Mēs kā individualitātes un pat kā draudze kopumā neesam imūni pret kultūras un sabiedrības tendencēm, ar ko esam saistīti, vai ne? Pārdomā izmaiņas, kas ir notikušas tavā kultūrā un sabiedrībā laika gaitā. Piemēram, kas kādreiz tika uzskatīts par apkaunojošu un „tabu”, tagad tiek atklāti izteikts un praktizēts, pat uzskatīts par labu vai vismaz netiek uzskatīts par nepareizu? Kā šīs izmaiņas ir ietekmējušas draudzes attieksmi pret šādu rīcību? Ko mēs varam darīt, lai pasargātu sevi un draudzi no krišanas bīstamajās lamatās, saucot ļauno par labu? Vienlaikus kādas kultūras izmaiņas uz labu ir ietekmējušas draudzi, vairāk atspoguļodamas mīlestības un pieņemšanas principus, kas atklājušies Jēzus dzīvē? _____

2. Pārdomā vairāk ideju par „badu” pēc Dieva Vārda. Kā tas, visticamāk, varētu notikt? Vai Kungs apzināti slēptu patiesību no ļaudīm, vai arī cilvēku attieksme padarīja viņus pilnīgi neuzņēmīgus pret Kunga Vārdu? Vai varbūt abi? Vai kaut kas pilnīgi cits? Pārrunājiet! _____

3. Vai mums, septītās dienas adventistiem, kas dzīvo ar tik lielu gaismu un ar tik daudz iemesliem ticēt patiesībai, kas mums ir dota, nedraud briesmas domāt, ka brīnišķīgās patiesības zināšanas vien ir viss, kas mums vajadzīgs? Kā patiesībām, ar ko mēs esam svētīti, vajadzētu ietekmēt mūsu dzīvesveidu un mijiedarboties ar citiem ne tikai draudzē, bet visā kopienā, kurā dzīvojam? Citiem vārdiem, kā mēs varam izdzīvot patiesības, kas mums ir uzticētas? Kāpēc ir tik svarīgi, ka mēs to darām? _____